

S Bóréász a rezgőnyárfá terhét
Változtassa nyári hópehellyé!...
Minden, ami most csupán tehetség,
Holnapután lesz cselekedetté.
Térey János

ELHUNYT TÉREY JÁNOS

Debrecen, 1970. szeptember 14. – Budapest, 2019. június 3.

Az irodalomban jártas olvasó bizonyára rögtön a hír után értesült a mai magyar irodalom kiemelkedő képviselőjének váratlan és megdöbbentő haláláról. A *LÉGKÖR* nem irodalmi kiadvány, de illő, hogy néhány sorban mi is megemlékezzünk *Térey János*-ról. Nem tisztünk műfajilag besorolni, de hisszük, hogy elsősorban költő volt, hiszen műveinek jelentős része versben íródott. Első verseskötete már 21 éves korában jelent meg. Publikált az *Élet és Irodalomban*, a *Holmiban*, a *Jelenkorban*, az *Alföldben*, s büszkén mondhatjuk, hogy egy verse a *LÉGKÖR*-ben is megjelent (2012/4). Számtalan kitüntetést kapott: Déry Tibor-díj, József Attila-díj, Móricz Zsigmond-ösztöndíj, Szép Ernő-jutalom, Füst Milán-díj. Allami kitüntetései között ott van a Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje és a Magyar Köztársaság Babérkoszorúja. Több regényét is verses formában írta meg, a magyar irodalomban szinte egyedülálló módon. Egyik legnagyobb hatású darabja a Richard Wagner operája alapján készült *A Nibelung-lakópark* fantázia volt, amit 2004 októberében a budavári Sziklakórházban, egy legendássá vált előadásban mutattak be, amit a nézők a budai vár kazamatáiban bolyongva nézhettek. Többször elnyerte az évad legjobb drámája kitüntetését. 2018-ban ő volt a Pécsi Országos Színházi Találkozó egyik válogatója. Utolsó regénye a prózában íródott *Káli holtak* című színházi történet volt. *Térey János* műveiben nemcsak időjárási események jelennek meg, hanem érdeklődése a meteorológia iránt is kiterjedt. Az *Asztalízene* című színdarabjában, amelyet 2007-ben mutatott be a Radnóti Színház, részletes, megrázó leírást találunk a 2006. augusztus 20-i tragikus viharról és áldozatairól. A *Jeremiás avagy Isten hidege* című drámája a debreceni metró állomásain játszódik, hármas fokozatú hőségriadó idején. Érdeklődési körébe nemcsak az időjárási események tartoztak bele, foglalkoztatta az éghajlatváltozás kérdése is. Végül is nem a globális felmelegedésről, hanem egy feltételezett lehülés társadalmi és politikai hatásairól írt, az eseményeket 2019-re datálva, 2013-ban *A Legkisebb Jégkorszak* című regényében, ahol a Budapestet elárasztó jég és a helyzetet okozó időjárás mellett az Országos Meteorológiai Szolgálat elnöke, *Dolina Iván*, is szerepel. Kapcsolata a meteorológiával nemcsak elméleti volt, hanem gyakorlati is, többször járt a Szolgálatnál. A 2012/4-es számtól a 2014/3-as számig a *LÉGKÖR* olvasószerkesztője is volt.

Nyugodjék békében!

ELHUNYT ZSÓTÉR FERENC

Sáhó Ágnes

Országos Meteorológiai Szolgálat, 1024 Budapest Kitaibel Pál utca 1., saho.a@met.hu

2019. június 15-én elhunyt kollégánk 1931. október 21-én született, Budapesten. A Vörösmarty Mihály gimnáziumban 1951-ben letett érettségi vizsga után iratkozott be az Eötvös Loránd Tudományegyetem Élet- és Földtudományi Karának meteorológus szakára, ahol 1955-ben szerzett oklevelet. A Honvédséghez került, majd 1956. október 9-én tartalékos tiszti állományban helyezték. Október 18-án a Finommechanikai Vállalatnál nyert alkalmazást, ahol 1957. január 15-én „racionalizálták”. 1957. március 13-tól május 31-ig az Országos Takarékpénztárnál dolgozott. 1957. június 23-án került az Országos Meteorológiai Intézethez. 1958. január 1-étől tudományos segédmunkatárs a Rádiószondázó Osztályon. Innen „intézeti érdekből”, 1965. november 1-én a Ferihegyi Előrejelző Osztályra került, ahol először aeroszinoptikus majd szinoptikus munkakört töltött be. 1977-ben bízták meg a Közforgalmi Repülésmeteorológiai Osztály vezetésével. 1980. május 1-én a Központi Meteorológiai Intézethez helyezték át. 1981. július 1-én tudományos csoportvezetői besorolással a Ferihegyi Időjárási Radarállomás vezetőjévé nevezték ki. Nagy lelkesedéssel kapcsolódott be a Ferihegyi Időjárási Radarállomás beruházásába, majd az állomás munkájának szervezésébe. Szerepe volt az állomás személyi állományának felvételében, kiképzésük megszervezésében. 1988. január 1-jén lett a KEI Ferihegyi Időjárási Radarállomásának osztályvezetője 1990 októberében történt nyugállományba vonulásáig. Sem a szakmától sem a társadalmi közélettől nem szakadt el. Különösen nyugdíjasként sokat tevékenykedett közvetlen környezetében, amiért 2012-ben *Rákoshegyért Díjat és Emlékplakettet* kapott. 2016-ban az OMSZ elnöke társadalmi észlelőként 1953. június elseje óta folyamatosan végzett csapadékmérői munkájáért *Kiváló társadalmi észlelői* elismeréssel tüntette ki.

Hatvanhat éves csapadékeszlelői pályafutása minden bizonnyal a leghosszabb a magyar meteorológiai történetében!

Kollégánk emlékét kegyelettel megőrizzük, nyugodjék békében!